

Σαν πραγματικοί ΑΚΕΛιστές!

Tης

Γαβρίας-Μαρίας Αντωνιάδου

«Η μάχη που έχουμε μπροστά μας θα είναι πολύ δύσκολη. Το ΑΚΕΛ θα πετύχει μόνο αν δουλέψει ενωμένο και σφικτοδεμένο. Θα πετύχουμε, αν δουλέψουμε όπως φοβούνται οι αντίπαλοί μας ότι θα δουλέψουμε, σαν πραγματικοί ΑΚΕΛιστές».

Λίγες γραμμές από το μήνυμα του Γ.Γ., Α. Κυπριανού, στην ολομέλεια της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ, για την επικύρωση του ψηφοδελτίου των επερχόμενων βουλευτικών εκλογών.

Μέσα σε τούτες τις λίγες προτάσεις είναι όλη η πραγματικότητα, η υποχρέωση και το καθήκον, όλων των μελών, στελεχών, φίλων του Λαϊκού Κινήματος αλλά και της ευρύτερηςμάζας του λαού! Είναι επιτακτικό καθήκον, όλου του λαού, του λαού που ένωσε τα τελευταία τρία χρόνια, στο πετσί του, τα μεγαλόπνοα σχέδια της καπιταλιστικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής! Μιας πολιτικής της διάλυσης της δημοκρατίας, της εξαφάνισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των εργατικών κατακτήσεων, της διάλυσης του συνδικαλισμού, της κατάργησης του κράτους πρόνοιας, των ξεπουλημάτων όχι μόνο των κρατικών περιουσιών, αλλά και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, της καταλήστευσης της εργασίας, της καταρράκωσης και της ακύρωσης μελλοντικών σχεδίων για τους νέους. Ο λαός που ταλαιπωρείται στα νοσπλευτήρια, είτε είναι εργαζόμενοι είτε είναι ασθενείς, οι άνθρωποι της τρίτης ηλικίας, οι λήπτες του Εξευτελισμένου Εξαθλιωμένου Εισοδήματος, οι ανάπηροι και οι παραπληγικοί, οι μονογονιοί, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, αλλά και οι δανειολήπτες που όπου και νάναι θα ξεσπιτωθούνε, και γιατί όχι και οι αδικημένοι των κυπριακών αερογραμμών, οι αδικημένοι του κυρίου δεσμεύομαι, που έχασαν τους κόπους μιας ζωής με το κούρεμα των καταθέσεων τους αλλά και οι πρώην εργαζόμενοι στις τράπεζες που περιμένουν τη διευθέτηση του ταμείου προνοίας τους.

Οι πλατιές μάζες πρέπει να καταλάβουν ότι αυτοί που μας κυβερνούν ξέρουν πολύ καλά να παίζουν το παιχνίδι τους! Μαζί με τα κόμματα του «κέντρου», έστηναν ολόκληρα σενάρια ενάντια στο Λαϊκό Κίνημα και την προηγούμενη κυβέρνηση και σήμερα αυτοί οι φίλοι, τη μια συμπορεύονται ψηφίζοντας νόμους πνιγμού του λαού και από την άλλη τους «αντιπολιτεύονται» κατηγορώντας το ΑΚΕΛ ότι συμπορεύεται με το ΔΗΣΥ με γελοία επιχειρήματα! Για τα κόμματα του «κέντρου τότε ήταν πολύ καλός ο Συναγερμός», τώρα, ρίχνουν την ατάκα ότι πάντα αυτή ήταν η πολιτική φιλοσοφία της Δεξιάς του ΔΗΣΥ! Χωρίς καμιά δικαιολογία για τις προηγούμενες συνεργασίες τους, κοροϊδεύουν το λαό! Αλλά και το κυβερνών κόμμα με τον τότε υποψήφιο πρόεδρο, ξεγέλασε όχι μόνο το δικό του κόσμο, αλλά ολόκληρο τον κυπριακό λαό, ψευδολογώντας, με δεσμεύσεις που έμειναν μόνο στα χαρτιά, που κάποτε θα τα καθρώσουν όσοι τα έχουν!

Καιρός να ξυπνήσει τούτος ο λαός και μαζί με τους αγώνες για επιβίωση είναι καθήκον του να βάλει ένα δυνατό, ισχυρό ΑΚΕΛ στη Βουλή! Ανάγκη, ΤΟΛΜΗ και ΑΠΟΦΑΣΗ, για Αντίσταση και με την ψήφο μας!

Του

Τάκη Χατζηγεωργίου*

Η «παραίτηση» του Αχμέτ Νταβούτογλου

Αρθρογράφησα σε διάφορες στιγμές για τη σοβούσα κρίση μεταξύ Ερντογάν και Νταβούτογλου και υποστήριζα πως οι δύο τους είχαν διαφορετικά οράματα και στόχους. Ο Πρόεδρος ήθελε και θέλει εκτελεστικές εξουσίες, πράγμα που θα αφαιρούσε από τον πρωθυπουργό κάθε ουσιαστική εξουσία και θα τον μετέτρεπε εν μια νυκτί σε καρικατούρα. Αυτό και μόνο καθιστούσε τον ένα καχύποπτο απέναντι στον άλλο. Και η καχυποψία όταν διαρκεί δεν μπορεί παρά να οδηγεί στη σύγκρουση. Όμως αυτό που έχει σημασία σήμερα είναι η περαιτέρω ανάλυση του ερωτήματος που έθετα σε πιο πρόσφατο άρθρο μου με τίτλο «Είναι ο Ερντογάν σε κίνδυνο ή η Τουρκία».

Οι εξελίξεις με την παραίτηση του πρωθυπουργού της Τουρκίας επιβεβαιώνουν όλο και περισσότερο πως ο Τούρκος Πρόεδρος έχει ήδη βάλει σε μπελάδες τη χώρα του, από τους οποίους δεν θα ξεμπλέξει εύκολα. Νομίζω μάλιστα πως και αυτή η διαδικασία της ελεύθερης διακίνησης Τούρκων πολιτών στην Ευρώπη, μπορεί να βρει εμπόδιο το Κοινοβούλιο. Ίσως σκοντάψει και στην υποχρέωση της Τουρκίας να αλλάξει τη νομοθεσία της για το τι εστί τρομοκρατία και οργανωμένο έγκλημα. Η νομοθεσία αυτή επιτρέπει στον Ερντογάν να διώκει είτε το κίνημα Φετουλάχ Γκιουλέν είτε πολύ περισσότερο τους Κούρδους. Είναι όμως σωστή η ανάλυση που λέει πως η απόλυση (γιατί περί αυτού πρόκειται) του πρωθυπουργού δείχνει

την έντονη διαφωνία και δυσaréσκεια του Προέδρου της χώρας απέναντι στις ενέργειες, διαβουλεύσεις και συμφωνίες στις οποίες κατέληξε ο κος Νταβούτογλου με την ΕΕ;

Δεν είμαι βέβαιος! Ο κος Ερντογάν αυτό που θέλει είναι να διοικεί μόνος και κάθε επιτυχία να την καρπώνεται ο ίδιος. Τον ενόχλησε ακόμα και η επιτυχία του πρωθυπουργού του, στο θέμα της βίζας. Θα επιχειρήσει λοιπόν να προχωρήσει η υπόθεση αυτή και θα καταγράψει την επιτυχία ως επίτευγμά του.

Όσον αφορά τους Κούρδους και τον Φετουλάχ Γκιουλέν, όλο και κάποιος κρυμμένος νόμος θα του βρίσκεται εύκαιρος.

Αυτή που κάθεται τώρα σε αναμμένα κάρβουνα είναι η κα Μέρκελ, η οποία επένδυσε πάρα πολλά στη συμφωνία με την Τουρκία. Σύντομα θα την δούμε να τρέχει ξανά στην Αγκυρα.

Τα ερωτήματα για το μέλλον της χώρας και της περιοχής είναι πολλά και σίγουρα δεν είναι εύκολη η πρόβλεψη. Είμαι βέβαιος όμως πως αν μέχρι προχθές το ερώτημα ήταν αν κινδυνεύει ο Ερντογάν ή η Τουρκία, είναι πλέον φανερό πως τα δύο δεν διαχωρίζονται.

Για μένα είναι δεδομένο πως πολλοί ξένοι ηγέτες, έστω κι αν δεν το ομολογούν, έστω και αν δεν κάνουν κάτι γι' αυτό, νοιάζονται να δουν τον Ερντογάν να τους αδειάζει τη γωνιά και μερικοί εξ αυτών (λίγη αμφιβολία έχω) σκέφτονται πως καθόλου δεν θα τους

έβλαπτε και μια νέα περιοχή κουρδικής αυτονομίας μέσα στην Τουρκία.

Επιπρόσθετα η απίστευτη πώλωση που επικρατεί στην Τουρκία, η φοβερή ένταση στις κουρδικές περιοχές, δεν θα αφήσουν πολλά περιθώρια ελιγμών στον Τούρκο Πρόεδρο. Είμαι βέβαιος πως η Τουρκία μπαίνει σε περιπέτειες. Και το θέμα είναι πως εμείς θα καταφέρουμε να μείνουμε μακριά από την περιπέτεια της.

Ολα αυτά ίσως κάνουν κάποιους να τρίβουν τα χέρια, άλλους δε να τους βυθίζουν σε προβληματισμούς γιατί κανείς δεν ξέρει τι θα φέρει το αύριο σε μας, σε αντιστοιχία με τις εξελίξεις στη χώρα που κατέχει τον τόπο μας.

Πώς μπαίνει στο κάδρο το Κυπριακό;

Αν πολλά εξαρτώνται από τον Πρόεδρο της Τουρκίας, (πάρα πολλά) εμείς πρέπει να δούμε όσα εξαρτώνται από μας. Ολα θα κριθούν από την ταχύτητα των εξελίξεων τον Ιούνιο. Ελπίζω οι ηγέτες της Κύπρου να δουν αυτά που έρχονται και να πράξουν με επάρκεια αυτό που πρέπει.

Χωρίς λύση που να λειτουργεί, η Κύπρος θα βρεθεί στη δίνη της τουρκικής ασάθειας.

Μια λύση όμως που να οχυρώνει την Κύπρο μακριά από τις εξελίξεις στην Τουρκία. Είναι αυτό εύκολο; Η απάντηση είναι καταφατική μόνο στην περίπτωση που η λύση φέρνει Ελληνοκύπριους και **Τουρκοκύπριους** σε κοινή πλεύση προς το μέλλον.

*Ευρωβουλευτής ΑΚΕΛ-Αριστερά-Νέες Δυνάμεις

Του

Αργος Γιώργου Χριστοδουλίδου

Νόηση, το αυτοφυές χαρακτηριστικό της ύλης

Αναρτήθηκε στο διαδίκτυο ένα βιβλίο από τον Dr Simon King με τίτλο «Intelligent Energy».

Ο συγγραφέας, με ειδικευση στην ιατρική και σε μερικές από τις σχετικές με αυτή επιστήμες της βιολογίας, αναπτύσσει την άποψη ότι το σύμπαν και οι διάφορες επιμέρους μορφές του, η ενέργεια, τα άτομα, τα μόρια, οι γαλαξίες, τα πλανητικά συστήματα, το δικό μας ηλιακό σύστημα, η γη μας και οι διάφορες μορφές της ζωής όπως τις γνωρίζουμε, ψάρια, ζώα, πτηνά, φυτά, άνθρωποι, είμαστε το αποτέλεσμα μιας εξελικτικής διαδικασίας που διαμορφώθηκε από μια παγκόσμια εσωτερική αυτοφυή λειτουργία της νόησης, (intelligence) και όχι τυχαίων συμπτώσεων όπως διατείνεται η υλιστική θεωρία. Η φυσική αυτή ικανότητα σε συνέργεια με τις αλληλοεπιδράσεις με το εξωτερικό περιβάλλον πέτυχε σταδιακά τη γνωστή μας ποικιλία και σχετική τελειότητα λειτουργώντας μέσα σε ένα χαρακτηριστικό πλαίσιο φυσικών δυναμικών και νόμων.

Ο συγγραφέας δίνει ως ορισμό της ικανότητας της νόησης, όχι απλώς τη διανοητική ικανότητα της ευφυίας ενός ατόμου, αλλά τη συγκεκριμενοποιεί συμπεριλαμβάνοντας το σύνολο των εμπλεκόμενων ικανοτήτων: της μάθησης, της κατανόησης και της διάκρισης των διαφορών που υπάρχουν, καθώς και την επιδίωξη χειρισμού της όλης κατάστασης προς καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών του.

Υποδεικνύει δε σχετικά ότι η ανθρώπινη ικανότητα της ευφυίας/νόησης δεν είναι απλώς και μόνο αποτέλεσμα της εγκεφαλικής μας λειτουργίας. Οντως, ο ανθρώπινος εγκέφαλος έχει την ιδιαίτερα εντυπωσιακή ικανότητα της νόησης σε βαθμό που να φιλοσοφούμε και να διαλεγόμαστε καθώς και, βέβαια, να παίρ-

νουμε τις ορθές αποφάσεις και να επιλέγουμε τις κατάλληλες ενέργειες για να πετύχουμε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Όμως ο ανθρώπινος οργανισμός στα επιμέρους συστήματά του έχει και την ικανότητα να αντιδρά «έξυπνα» και από μόνος του ανάλογα με τα διάφορα ερεθίσματα. Για παράδειγμα, το ανοσοποιητικό μας σύστημα λαμβάνει από μόνο του «αποφάσεις», χωρίς την παρέμβαση του εγκεφάλου για αντιμετώπιση μιας εισβολής επικίνδυνων για τον οργανισμό μικροβίων και αντιδρά αποστέλλοντας κατάλληλο αριθμό λευκών αιμοσφαιρίων για να τα εξουδετερώσουν.

Ο συγγραφέας αναλύει, επίσης, καταστάσεις και δίνει παραδείγματα από το ζωικό βασίλειο, καθώς και από το φυτικό για να υποδείξει ότι ενυπάρχει και σε αυτά αυτοφυής η ικανότητα της νόησης και της ευφυίας των επιλογών για δράση. Ως γνωστό όταν το λιοντάρι κυνηγά για να συλλάβει/σκοτώσει μια καζέλα δεν τη δαγκώνει στα πόδια όταν την έχει προφθάσει όπως θα ανέμενε ένας να το κάνει αν απλώς αντιδρούσε ενστικτωδώς. Αντ' αυτού, προχωρά μέχρι να φθάσει στο μπροστινό της μέρος και να τη δαγκώσει στο λαιμό, γιατί «έμαθε» από την πείρα του ότι αυτό είναι που επιφέρει το καίριο πλήγμα.

Η ιδιαίτερα αυτή νεωτεριστική και ενδιαφέρουσα ανάλυση και επιχειρηματολογία, που εν πολλοίς σχετίζεται με την πανθεϊστική φιλοσοφία, ενισχύεται περαιτέρω από μια πληθώρα παραδειγμάτων και για τις διάφορες «νοήμονες» επιλογές της ύλης και της ενέργειας. Ενα από αυτά αναφέρεται στη δημιουργία του μορίου του νερού, από τη σύνθεση ενός ατόμου οξυγόνου (Ο) και δυο ατόμων υδρογόνου (Η). Σε ελεύθερη κατάσταση τα άτομα του οξυγόνου έχουν περίσσειμα δύο ηλεκτρονίων σε σχέση

με το φορτίο του πυρήνα τους, ενώ τα άτομα του υδρογόνου είναι θετικά φορτισμένα επειδή έχουν έλλειψη ηλεκτρονίων. Όταν τα ελεύθερα αυτά άτομα-ιόντα οξυγόνου και υδρογόνου βρεθούν σε σημείο επαφής «αλληλο-επικοινωνούν», διαπιστώνοντας το κοινό τους «πρόβλημα» καθώς και την «αλληλοεξυπηρέτηση» που θα προέκυπτε αν ένα άτομο οξυγόνου ενωθεί με δυο άτομα υδρογόνου σε ένα ηλεκτρικό δεσμό δημιουργώντας έτσι το σταθερό μόριο του νερού, H2O.

Μια συμπερασματική παρατήρηση είναι ότι αν ο Θεός έπλασε τα ουράνια σώματα και τη γη και έφτιαξε τον άνθρωπο από πηλό και του φύσπε στα ρουθούνια την πνοή ζωής, (και να υποθέσουμε ότι με παρόμοιο τρόπο έφτιαξε και τα ζώα και τα φυτά και τα άλλα είδη ζωής), τότε θα μπορούσαμε να διερωτηθούμε και για τα διάφορα εμφανή «λάθη» μιας τέτοιας δημιουργίας, όπως το χάος που επικρατούσε για δισεκατομύρια χρόνια ανάμεσα στους γαλαξίες με τις τόσες πολλές και βίαιες συγκρούσεις μέχρι να φτάσουμε στη σημερινή σχετική τάξη και αρμονία, καθώς και για τη σκοπιμότητα της δημιουργίας από ένα πανάγαθο Δημιουργό της ψώρας που καταστρέφει τα φυτά και των μικροβίων που σκοτώνουν τα ζώα. Με τη νέα, όμως, αυτή θεωρία ότι ο Δημιουργός, απλώς, έφτιαξε αρχικά ένα σύμπαν ενέργειας /ύλης, του έδωσε εσωτερικές δυνάμεις που ρυθμίζονται από φυσικούς νόμους και το προίκισε με νοητικές ικανότητες σε συνάρτηση με τα ένστικτα της αυτοσυντήρησης και της αναπαραγωγής, αφήνοντάς το να αυτοεξελιχθεί από μόνο του, θα μπορούσαμε να τον απαλλάξουμε και από τις τυχόν σχετικές ευθύνες που θα είχε για κάποιες από τις μετέπειτα «αρνητικές» για τη δική μας αντίληψη εξελίξεις.